

Порядок
 № «РУСЛАН» книжок:
 в Австрії:
 за чл. рік 30 шпр.
 за п.ч. року 10 шпр.
 за чл. чл. року 5 шпр.
 за місяць 170 шпр.
 За границю:
 чл. рік 16 рубак
 або 86 франків
 за п.ч. року 5 рубак
 або 18 франків
 Подорожнє число по 10 шпр.

РУСЛАН

«Барем як єсть і думу ми марім: а не доведем милости і віри не поведем, бо руси ми серце і віра руська.» — З Руських писемь М. Пашкевича.

Виходить у Львові що два рази на тиждень і руським шрифтом 2 1/2 том. постоудом.
 Редакция, адміністрація і есконіяція «Руслана» від ст. і в Давидового (Харьків): Божественія місцевія в Агенції Соціалогосного в містї Гасанів.
 Русовисе авертєва склєво на поворєде астереван.— Рєвалюційнє вєсєчєнє вєлєнє від портє.— Огосєнєнє вєчєнєчєнє прїмїєнєнє по члє 20 сє від стрїчкє, а в «Нєдєлїнє» 40 сє від стрїчкє. Подєлєнє і прїєлєтє дємєнє по 30 стрїчкє від стрїчкє

Розлад в соціалістичнім таборі.

(Колєць.)

У Франції складо ся инакше як в Німеччині. Там дійшли соціалісти до державної керми. Бріан, Міллеран, Вієннєні були вже міністрами, Жорє був президентом парламенту, союз з радикалами пригнолює сіх останніх числїти ся з домаганями соціалістичних провідників. Рєпублїка в там майже 40 лїт сталою формою управи державної, вправдї ще не соціально-демократична, але о стілько демократична, о скілько на се позволяють сучасні обстанїни. Але щод до суспільного законодавства стоїть та рїчносполїта далеко позаду многих монархїй. Веде она усобїно з католицкою Церквою і з релїгією взагалї, гласить високопарні оклики, утворїла в оєднує вїднїдї, де пошєсують ся жадібні добути ся державної керми, і марїє тїм способом час собі і людям. З тїх одні вже утомлені не хотїть нічого чутї або забавляють ся, инїші влудь наперейми, щоби державну керму вхопити у свої руки, третї наостанку, до котрих треба зачислїти робїтничї верстви, сумїнають ся щод до саєсноєти соціалїзму і влудь громадою аз понїм благоїстїнонам «конфедєраційним». Ся нова благоїстєвоє гласить, щод треба вїрвати з політїкою і з політїкама, а дбати виключно про власні інтереси, щод повинні зєдїнїти ся і дїучити в конфедєрації всї ті, щод мають спільні інтереси, а сі конфедєрації, не дбачїи про нічо иншого, повинні самї безпосереднім дїєлєм добувати ся заспокоєнї своїх домагань. Нєхай отже лєчуть ся урядники, щоби поборовають «дєспотам державної властї», виноградники, щоби дорозїше продавати плоди своїх виноградів, робїтники, щоби ирїнеювати роботодавцї до єстїнок, хлїбороби, щоби рїльні плоди шїли цїною в гору. «Гєть з політїчїними поглядами, най жїють інтерєси!»

Сей рух виторрїя могутні організації і союзи та загроже парламентарною соціалїзмом провідників соціалїстичних лї Жорє, Гєсде і ин., котрі приєнюєнє з тим числїти ся, а навїть вїєнюєжувати ся єму. Орган Жорєса «Humanité» піддержує отже змєганя одної такої могутної організації «Confédération gėnėral du travail» (для роботи) і не вагає ся навїть вїєстувати супроти єї протївників у власнім своїм таборі (чого нїєтїо

редатор урядово жалює). Француска соціал-демократія вироджує ся отже в анархїю, на котру недавно Гєсде метав громи на соціалїстичнім конгрєсі в Нансі.

Се був цікавий конгрєс. Зачав ся він нарадами над питанєм, чи засїданє мають бути тайні, нобїювали ся іменїю, щод загал дїзнає ся непотрїбних рїчїй про розлад, спорї і розклад в соціалїстичнім таборі. Наостанку рєванюно бїльшїстю ухвалєно явїстє засїданє, щод потроха вїязало бесїдників. Але сказанє ними вїстаричтє, щоби пєрєконати неупередженїх, щод в соціалїстичнім таборі нема згоди і єдностї і щод соціалїстична ідеє не є непорочна. Соціалїстичні крикуни видїрають собі вплив і становища, кїдають собі в очї найтїжшї обжалюванї, свєрять ся і колєтять ся нечувано грубїм способом. Шалєні загорїлї як Гєрве, обїдають болотом вїєскову чєсть, вїтїну і єї оборону, а позак за ними стоєть їх прїхильники, то такіи Жорє не мав вїдгати прїмо осудити єго вїєсєнє, але видумав компромїсову формулїку: Богови свєчїку і чортви говарїку. Товаришка Сорфє заклада товаришкови Констансои умисну брєхню, товариш Дїкб глєзуює собі з товариша Гєсде, тов. Лївоє заєчавує, щод Гєсдисти поступили собі «їдло» супроти конфедєрації роботи, тов. Рєнар наєлює до примирєня, «щоби можна утрїмати єдностї і згуду». А нєсе тє дїє ся зєдїи статїй «Humanité», котрї редактор Жорє сєрєвно бєлєзєнує між праворівним табором Гєсдє а конфедєралістами, переносїть справу на полє особистого щод себе довїря і осєгає ухвалє бїльшїстю, щод може робити дальшє пїєлє своєї нїподоби і будє робити тє сєме, щод я досї.

По кравних конгрєсах зустрїнули ся французї соціалїсти з нїмєцїями на «мїжнароднім» конгрєсі в Штутгартї. Вїртєнбєрєска полїція прїзволила на сей конгрєс поблажливо, а вїрвала вїдрязу домія якогось англїйського соціалїста, котрї нєльми драгїтїкою позволив собі вїдознати ся на самїм початку про державї і їх воєлодарів. Верховодили очевиднє нїмєцї соціалїсти, але коло трибуна Жорєса, Гєрнєго і т. п. був немалїй натовп цікавих обожателїв.

Другого дня почали ся наради в комїсах і тут вїявїло ся, щод Французї дїють від Нїмцїв справедливия пропєстє. Французї зєнїєренї рєпублїкою і політїкою перехлїють ся до анархїї а Нїмцї від вїязом рєвалюційстичних змєгань перєхадуть очевиднє до рєалїзму, котрїй понєхєє оякии доктрїни а числїть ся

з чужими соціалїзмами а і могутних політїчїних, суспільних і моральних чїннїкїв монархїй, капїталу, вїєлїтї і релїгїй. Перепалка між тов. Гєрве а Бєбєлом вїєрвала рїзку рїчїнює. «Плєю на Францїю і на Нїмєчєну — кїлєвує Гєрвє — нїпалою вїтїноно в пролетарїят, а не сїєй або той край. На се вїдповїє Бєбєлє: «Нїчо не затрє рїчїнїї народностї і культурї. Нїмєцкїй пролетар не стерпїть над собою французкої управи, так само як французкїй не стерпїть нїмєцкої управи, ачужї єму мовою і культурою. Не могу адокуєвати ся з поглядами товариша Гєрнєго, бо єго наука, котра зносїть обєязок оборони вїтїчїя, додала бї нїмєцким кругам вїєсковим понує, удари тї на Францїю... Колєб мї голосїли тєку науку в Нїмєчїнї, мїліони нєшак вїєборцїв вїдвернулєб ся пєлєчма до соціалїстично-демократичного сторонїнцїна». Довго ще опїєлєя кричав Гєрве, але учасники конгрєсу перєвїтали єму бєсїду кричати обурєня і сїчанєм.

Соціална демократія нїмєцїя вїєрвала ся отже від анархїй. Прївїєлєєнє ся она збїзика сєму, щод рїєлє ся поза мєжєми Нїмєчїни, щод Дїєлє. Покорїєстєвала ся досвєдїом in anima vili, а яєнє будє не вїєрєла ся отверто своїх доктрїн, зєдє собі одначє сїраву з нєбєпєчєстїя, яку вєдє за собою рєвносподєжуєнє а бєзгєлєнє пїдїєганє домагань і зєртєтє ся очївїдно на дорогу рєалєної і політїки, дєючи прїєклад до наслїдуєнєя не лише соціалїстам. Брєси в соціалїстичнім таборі горює, а анатєми загорїлїх і заєдїєлєнїх доктрїнерів нічого сєму не поможуть. Годї не числїти ся з дїєсною.

Голос д-ра Люєгєра про австро-угорську угоду.

(X) Переговори обопільних правтєльств, переведєні недєвно у Відні в справї австро-угорської угоди, розвіяли ся на нїчїм і настала глуха тишина начєб перед бурєю. Шо тишїну перєрав єгоєс д-ра Люєгєра, котрїй став нєвїм докам, щод сторонїчнює хрїстїянських суспільникїв з вїзначним своїм прївїднїком стоїть бачно і нєпохїтно на сторожї інтерєсів посєлєних в Австрїї народів.

«Про умови обопільних правтєльств в справї австро-угорської угоди не могу нічого певного сказати, вїєлюєнє ся на днях др. Люєгєр, позак не зєноу

тих умов, а говорити про невідомі річч
може лише пустий балада. Але зовсім
загальномо зазначити ось що: Не
думрм ся, не заманою са високопарни-
ми і гарними висловами, бо вже не мо-
же бути ніякої угоди. Міністри погодили
ся вправді що до сложних податків і
інших дрібниць, але що до головних
засадничих питань не може бути нікого
порозуміння. На угоду хоч би троха для
нас корисну не згодити ся Мадари, а
некорисна для нас угода ніяк не пе-
реїде в державній раді. Се звучит д-
уже гарно, наколи говорити ся, що пра-
вительство потребує лише усвідіння
потреби хліборобників, щоби собі завет
печити більшість в державній раді. Так
легко се не буде і я заявляю з великою
певністю, що угода в державній раді не
переїде, наколи не буде для нас з ко-
ждого боку корисна. Проти некорисної у-
годи будуть голосувати всі християнські
усупільники і соціялісти, а також Чехи
не можуть заявити ся за некорисною у-
годоу.

»Як довго я стою на чо-
д християнсько-супіль-
ного стороництва, не стер-
плю, і то за всяку ціну, щоби
моє стороництво голо-
сувало за угодоу некорис-
ною і не дам собі в сій
справі вирвати проводу з
рук.»

Голос сей вельми затривожив Мада-
рів, котрі останніми часами прийшли до
пізнання, що такі не пора ще на окре-
мість народо-господарську і банкову і
раді би знов наважити итну переговори.
Але про се ще иншим разом.

Загальне віче католицке у Вірцбургу.

(Копень.)

Католицизм і національність.

На третях зборах виголосив радник
Вакер реферат на тему в наведену.
Він зазначив, що з Божої волі маємо
різні народности, котрим, як поодиноким
людям, призначено ріжні задчі. Коли
перед Христом затратило ся було почуте
приналежности поміж народностями, ка-
толицка Церква се знов розбудила. Ана-
наутица їх своїх обовязків і тим спосо-
бом охоронила народности, одначе не за-
тваряла питоменности народности, але
сама до них приміноувала ся, і плекала
се, що їм миле і святе. Церков ус хору-
няла перед безвітничним космополітизмом
але її перед загорілостю національного
принципу. Також Німці мають багато за-
вдячати Церкві, бо не були дішшли до
такого політичного значіння, якби Церква
не виховала була німецького народу, бо
лише Церкві має він завдячати, що му-
жескою силою перевишав всі інші на-
роди.

Про итну і літературу

говорив на четвертих зборах проф. Ма-
ер з Люксембурга. вже на давніших
вічах вказувано на потребу участі като-
ликів в итній і літературі. Бо католицкий
світгляд має великий вплив на итнуку.
Католицкий погляд на Бога і світ вни-

чин итнуці найнишчу цінь, дан їй вельми
славну исторію і на всі часи вельми ро-
зумну програму. На я в и с ш и ї д е а л,
найсовершенішшу цінь подає като-
лицкий світгляд усім змаганам итнуки.
позаяк они залучили ся з мислюю о Бо-
зі, в котрій з одного боку виявив ся
найширший погляд на світ, все вранчі
гармонійні природи і людского життя, а з
другого боку наймогутніше прямоване
до досконалости. Хоч як геніяльна булаб
артистична і поетична творчість, всеж о-
на це далека від ціли, яку їй витичує
християнський світгляд. В протиставле-
них, які бесідник називавує до імен най-
більших артистів і письменників як Ми-
хаїл Ангел, Рафаель, Данте, Бетонен, на-
дає своїм виводам визначний конкретний
і одушевлений вираз. З сєї високої ідеї
итнуки випливає єї славна історія. Нако-
диль ненависть не була слава, як можаб
Церкву итнувати ворогом итнуки, кождо
називі люди мочалчи, то промовилиб ка-
мінні і голосно звісталиб, які тривки ка-
слуги положила Церква протягом літ о-
колого итнуки. Бесідник дає перегляд історії
християнської итнуки і поезії, згадує
про збережене геніяльних останків рим-
ської і грецької итнуки Церквою, гарні по-
чини итнуки в катакомбах, вплив на
молодих германських завоевників, житє
артистичне в середних віках, відродини
і нові часи, де не лише високоїдеальні
артистичні школи прославляли християн-
ські ідеї, але дає також наймогутніші ду-
ховні струї сучасні виявлені баюванє за
основаним на вірі розумінєм житє в наїр-
ріжніших формах. З ідеалу християн-
ської итнуки висловують ся всі черги про-
грамового діла, шира любов итнуки, роз-
виток цілого єї богатства на церквоній і
світській ниві і єї усвяченє боротьбою
проти неправди і неморальности і по-
чуте всякого поступу і новости на ниві
итнуки. Наостанку висловлено надії, що
і грядуче покоління поважними артистич-
ними і науковими змаганнями покаже ся
способним до подібної боротьби за ідеали
католицкого світгляду.

Були ще крім того реферати про
новочасні задчі харитативної діяльности,
про католицкі товариства слуг ітн.

Згадати також годить ся, яке поваж-
не число брало участь в тім вічу. В са-
мім місті Ессен куплено 4979 членських
карт, в Штрацбургу 2287, в Кольоній
4084 Знаменні також були пращальні
слова архієпископа д-ра А ль б е р т а,
звернені до шкільної молодежи. Зна-
вучає він, що молодіж практикою хри-
стьянських засад додає і до своїх шумних
наклонностей ферменту, котрий зможе
її охоронити від небезпечности в часі
студій і виховати на сильних у вірі лю-
дї. Іпше так зможе молодіж сповнити
великі задчі, які на ню вкладає нарід
вітчина в наших часах.

З України.

„Весьма желательнo" та „опасно!"
(відносини в Холмщині)

Давно помічався, що з кожним ро-
ком польозація займає все більші та
більші частини нашої західної України. Пи-

сли видані указу про воєну віри 17 квітня
1905 року більша половина Холмщини,
Болоні та Подля признали себе за пра-
вдивих Польків. Там, де кілька літ тому
не можна було почути й слова польско-
го, тепер пануючою мовою зробилася
польська; українські обрядові та релігій-
ні пісні замінилась монотонними поль-
скими; усі відпавки, а також ковалі,
швеці, столярі та інші ремісники, іна-
кше їй не розмовляли, як по польски.
Длячого то так? Чого люди покинули
свою гарну українську мову і чудову
українську пісню? Головною причиною
тому був уряд; він, не даючи свободи
українському слову та письменству, зро-
бив в очах селян їх рідну мову нізкою,
недостойною для ухицання „вчених" лю-
дїй. З сього дуже добре покористувались
для себе Польки, котрі вбинали у голо-
ви темних селян, що українська мова —
„хлопська", що нею ніхто не говорить з
„мудрих" людей, що нею не друкують
книжок та газет, панські мочь, по сло-
вам їх, польська та московська, і коли
селяни хотять бути освіченими, то вони
повинні вибрати одну з них. Не довго
здумував са селянин, котру з тих двох
мов обирати; московскою мовою гово-
рять до нього тільки чиновники, котрі
приносьт йому чимало горі і сльїз, мо-
сковською мовою говорять селяни тільки
тоді, коли у них яка біда: сїдство, ліп-
шпация, збиране податки; одно слово
московскою мовою селяни інакше не зо-
вуть, як „бідова мова"; польскоюж
мовою говорять усі пані — дітчи, на їй
друкують ся газети та книжки — одно
слово се — „гарна мова". Таким спосо-
бом західній Українець вибрав польську
мову. Але тут заявляеть ся маніфест 17
жовтня, починають друкувати ся книжки
та газети українською мовою, з котрих
він узнає, що і його мова не згірна
паньської, гарна; він рад би стати знов
Українцем, та його не пускає костел, до
котрого він, хочати би Польком, пі-
сню; ксьондз в костелі проповідує, що
католицка віра — польська, а як так, то
усі католики мусять говорити по поль-
ски. Несовіснений люд не знає, що ті
Французи, Італійці, Німці, Китайці, які
належать до католицкої віри, не переста-
ють говорити своєю мовою і не роблять
ся Польками; він сїліпо вірить сному
ксьондзони і ламає свій язык, хоччи го-
ворити по польски. Але не все католи-
cke духовенство бжає сполученє Украї-
нїци; знаходять ся і такі, що по запо-
вїти Христа, не звязують на мову, а
стараньт ся повернути усіх на католи-
ки, через те, що на їх думку, католи-
цка віра є найкраща. Вони знають, що
колись українська мова запанує в наро-
дї і що ті, хто покинув її тепер, потім
назад вернуть ся і таким робом можуть
покинути костел. Дитного то такі далеко-
зорі ксьондзи почали прохати папу рим-
ского, щоби він дозволив відірватись у
костелах так зване „додаткове набожен-
ство" (треба) по українски, тим вони
думают перетягнути до себе усі Украї-
нїци. Пана минулого року дозволив се,
і 3 грудня 1906 року цар згодив ся на
се під тото умовою, щоби робити се по
згоді з громадою. Як відомо, у нас про-
мада — то чиновники та попи; на їх

„усмотрініє“ і видали сей проєкт. Телер по епархіям розіслано той проєкт, щоб св'язники обговорили його на так званих „сборчихках“. В декотрих округах „сборчихки“ уже були, і мені пощастило знати їх присуд. У тім присуді говорить ся, що „св. національної точки арній (себ то для користі української нації) введеніє м'єстного языка вь доба-вочномї богослуженї весьма желателно, но вь релігіозномї оубо весьма опасно“. Таким присудом православне місьєве духовенство признало себе неукама, що стоять нижче од католицкого духовенства, бо бороти ся з католицтвом напї св'язниченик почитають змогу тільки тоді, коли їм допомагає уряд, котрий буйчїм-то „защїтїна рускую народность“ від спольщеня, робить перешкоди католикам. Шко-же то було, колиб появилїєся католици України? Він не міг би їм робити перешкоди, а значить духовенство наше само мусїлоб боротись з католицтвом, а поно до сього, як само признаеть ся у тім, не готуєтї Сїдї і сором тим св'язниченикам, котрі написали такий присуд; тим вони одраїли від України чимало людей, котрі, чуючи в костелах польскї співи та мочу, зроблять ся мало-по-маду Полкамами. Справу сю повинні будуть розвизати народні представники у державній думї.

Хомак.

Пріємно відповісти передизату.

Новинки

— **Календар.** В вїторок: руско-кат.: Евфем.; римо-кат.: П. Д. Рож — В среду: руско-кат.: Трїфма; римо-кат.: Л. одагара.

— **Загромада могила Маркіянівского сына.** Вась кілька разів звертали ми бачність наших родичів і наших народних товариств, що могила нашого поета Володимира Шашкевича, Маркіянівского сына, озлачена лише до кінця 1905 р. і що належалоб перенести его останки до гробівця, де спочивають его родичи. Ся справа стала тепер кучкою, озаказ вже в найбільшій суєвдствї могили Вол. Шашкевича перекопують давнійшї гроби, і те саме може стати ся з его могилою. Пора отже країна (а в осени великі відновлїни) приступити до перенесеня, а сей народний оубовязок до пам'ятї нашого першого будителя Маркіяна тим легше сповнити, що видають на сю цїль був би невеличкий, бо як записаня нас надворє Ляцькавского кладовища, вивнос би ледво кілька коров. Пригадуємо, що Володимир Шашкевич похоронений в XIII-їм полі Ляцькавского кладовища.

— **Етнографічна комісія** Наук. тов. ім. Шевченка вїдува в четвер засїданє, на котрїм др. Томашівскїй реферував справу виданя етнографічної карти України-Руси, котра би відповідала сучасному станову нашого народу і науковим вимогам. В тїй цїлі предложив план, після якого належалоб забрати ся до підготовлєня матеріалів і вїйти в порозумінє з київским Наук. тов. ім. Шевченка. Сей план має бути оповіщений в Хронїці в часопися, щоб тим способом і ширші круги суєспільствї зацікавити сею справою і ахвотити до участи в роботї і підготовлєнню матеріалів. Комісія признала потребу виданя подвійної карти, одної, котраб подавала національно-языковї відносини в області укр.-русских земель, а другої віроєсповїдї.

П. В. Гнатюк предложив відзову, котра

має бути оповіщена в Хронїці і в часописях і зїзвати нашу суєспільств до збирания етнографічних і архівальних матеріалів про отримки в Галицькій, Буковинській і Угорській Русї. Почин до сего дав пок. проф. Ю. Целевич і оповістиє у фїлатонах „Діла“ чимало фїлелогїон про отримки на основї актів і се видано окремо в Руск Істр. Бібліотечї. Тепер комісія піднімає ся повести розпочате діло і зібрати невіданї і невизначенї матеріали до сей цїкавої провня, якою були у нас отримки.

— **Нова читальня „Просвіти“.** Дня 15 вересня с. р. відбуло ся отворенє читальні „Просвіти“ в Юрїзмовї, боршівського повіта, заходом і старанєм свідомих селян. Та найбільшї заслуги ноложив в сім п. Михайло Медвїньскїй, чоловік тверезий і правдополюбовий. Збори отворив о. Іван Харук, струдичиє в Коропцях, вказуючи на важність хвалї і на значіє „Просвіти“. Відтак промовляла: о. Боровскїй з Новосїлскїх ков. і о. радн. Симеонів з Білцької вол. Відіславно народї цїєні „Соколи“, „Ще не вмерла!“, „Не пора“. Членів вислаєло 106. Головою вбрано о. І. Харука, заст. Мих. Медвїньского, кзисвром М. Шавардовского, бїбл. Стефана Деревїньского, секр. Мих. Деревїньского.

— **Новї повітки суду.** На основї розпорядженя міністерства судівництва виділено в окрузї окружного суду в Станїславовї грмадї і двірскї обшари Грабівка, Ісєви, Каміни, Красна, Лазана, Майдан, Небилы, Петранка, Прислук, Рівня, Слобода небыльска, Слобода рївнїска, Салыки і Топільско з казууского суду і утворено в них окремі повітковї суду з осідком в Красній Речевцї. Отвореня буде поданий пїзніше. Подібно в окрузї рївнїського окружного суду виділено з повіткового суду в Нєзку двірскї грмади і двірскї обшари та утворено в Рївнукї окремі повітковї суду.

— **Розширенє дїрня „Підзамчї“.** Проєкт пїлновітї перебудови і розширеня дїрнї Шавієвцїма контом околї 1,800,000 К. звладнїля лївською дирекцією звєлїчили, є тепер предметом побїрних реєлзів и міністерствї звєлїчили. Щобяя кободї трохи поліпшити невіданї відносини на тїй станї (прїчиляють ся они до браку вагонів, бо на Підзамчї задержкуєтї їх ботато і довог), урядна звєлїчили постановила, независамо від проєкту розширеня дїрня, додати тепер два новї шляхи, на що міністерство склєбу вже загодїло ся. Роботи розпочуть ся не незабаром.

— **Смерть брата Свє. Отца.** Зї Ассолї від Малутово доносить, що сими дїням помер там рїднїй брат теперішнього напї, Андєлю Сарту. Вун він австрійским воєнком тоді, коли Венеція належала до Австрї. Поєвуриває до рїдного краю, Сарту він рїднїю турбуємо, а в останніх часах займал скромній уряд на почті в Ассолї.

— **Признаєє мїждїською народности на червоєдїмї університетї.** Дня 23 вересня с. р. дерюєтїя жидьских товариств академічким в Чернівцях „Емуна“, „Гебронія“ і „Зєфирна“ удала ся до ректора університету д-ра Ерліха в запитаннє, чому в лекційнім каталозу за зямозий сєметр 1907/8 поминено народність жидьскую. Ректор відповїс, що се стало ся лиле через помилку канцелярїї університетскої — помилка та однак дєсть направити ся. Так тільки як 300 академічким, котрі доє в вїскахз університетских фігурували як Нїмцї, тепер будуть зачисленї до народности жидьскої.

— **Страїи в лївській газетї.** Між дирекцією газетїи а страйкуючим персоналом відбували ся переговори, але не довели до згоди. Страйкарї жаждуть відвєсення платї, яка ввєска би лїях 50,000 К річно, а дирекція сама не може рїшити в тїй справї. В газетї працюють технїки мїєї і помперы, але не можуть вїдїстївати тільки газу, що востарьчє би до оєсьвітлєня мїєї. Від початку страйку не заєпалїють вечерами дїхтарєв на бїльшїй частї улиц, не так тому, що нема їх кому заєпалити, як на те, аби вистєло газу на освітлєнє приватних мешкань і публїчних лївка-

дїв. Через то на улицах Лївова залєгає неєпроєгнана темнота, немов в яким селї. Вчєра вєчером дав ся відчутї брак газу в цїлїм мїєстї. Коло 10 год. почала вєдї газова лїхтарїи на улицах і лямпи по домах пригаєтї. В рускїм театрї (в салї „Яд Харузїм“) грало сею тоді останнїю від „Рєвїзора з Петєрбургї“. Нагда готьємо лїях занєколата видгга, однак представлєнє доведено до кінця.

— **Крадї в мешанїо днр. Стадника.** Вчєрашнього вєчера вломили ся зєлїдї до мешкань п. Стадника, директора руского театру і украли 1,700 К готїєвою, аєсєрауєрїї поїєсу на 4,000 К, щаднїчкю книжкочку на 600 К, стодолє сєрїло і дєщю з гардеробї.

— **Поворот до давної практики.** Київскїй губернатор заборонив театрови М. Садовского виставляти драму Чіркова „Жидка“ в українським перекладї.

Оповідїи.

— **Репєртур укр.-русного народного театру у Лївовї** від дирекцїю Іос. Стадника. (В салї „Яд Харузїм“ при ул. Бернштайна. Початок о 7 год. вєчером).

В вїторок 1. жовтня „Фавєст“ опера в 5 дїях а в 6 вїдєлєх Гїюда.

— **Іменоваїи і відзначєня.** Цєсар іменувал надвїч. профєсора лївського університету, д-ра Мєтєслава Варгєнбергє, звичайним профєсором філософїї.

Відєпрєднатїр краєвої дирекцїї скєлєбу у Лївовї, раднїк дїрня, др. Емїль Зубрїнскїй, переїхув на власну проєсьбу в стан спочивку і при тїй нагодї дїстав командорскїй хрєст ордеру Градї Іосєфа і звїздуво.

— **Квалїфікаційні іспити** для учителїв і учительок народних шкїл перед іспитною комієсією в Сожалї розпочуть ся дїля 30. с. м.

Галицькі сойм.

Засїданє в 28. вересня.

Засїданє розпочало ся відчитуванєм пєтїцї, між якими була пєтїцїя фїлї П. Товє пєдєг. в Стрїю (попрань боє. Могильницьким) і фїлї „Просвіти“ в Ст. Самборї (попрань боє о. Яворскїм) Соймюа лївнєцї внесла інтерєлюєнє до правит. комісаря з заявлю: 1) як довог буде тривати теперїшня сєсія соймю і 2) чї правитєльство задумє лишити соймю недостатнїй час для нарєд на основї виборчої реформи. По поєлєгодїєнню кількох паслєлєчєв вєсьєв в справї уделєня заєморєгорїєцїям відносин до буржєвнїої комієї звити гр. вїдулє: а) в справї уделєня локальнїх звєлїчили Боркє великї-Грмалїєкї позички 100,000 К, б) в справї доходїє банку кравєвогє за р. 1906, та в) в справї довог репрєзентєцїї поїтвїтнїх в Нєзку на поїбр в роцї 1908 вїснїших додаткїх поїтвїтнїх до безпосєреднїх поїтвїтнїх.

З дїєвнїої чєрї прїступєло до загальнїої дискусїї надї автїом адмінїстраційнїої комієї в справї проєкту лївовєцкогє заєкона.

До глосув в загальнїй дискусїї заєпанїєи „Кєлє нєсїи др. Олєксєнцїк, Сколєвєнскїй, Курєловчє, о. Яворскїй і др. Король; „протє“ гр. Стєдїлїнскїй, Туркї, Шпїгєльскїй, Крамєрчєк, Буйновскїй і Ст. Бїдєжєвскїй.

Першїй промовляв іос. Олєсєнцїк. Можє дїєвнїм видєти ся — говорєв бєдїєкї — що при сїй дискусїї послє аєстєнуєцїє сєлєянство, заєпанїєи а до слєва протє вєсєнє на змїну лївовєцкогє заєкона, помїмо того, що сєлєянство цїлого краю домагає ся змїни ієстєнуєцїю стачї рїччї, бє відносинє на полї лївовєцєв є одною з головних рїчє нашого сєлєянства. Кольдї предметом нїшнїшої дебєти будє вєнесєє кравєвогє вїдулє, то ми будє промовлялї як бєдїєкї „євє“, дєрм, що оно вїдулє будє становїцєя напєго. Аєєж адмінїстраційнїа комієя не мочтїє вєє ігнорувати за голоєної справї реформи лївовєцкогє заєкона, зївєчїла добрі постановє проєкту кравєвогє вїдулє, так, щоб остав і в будучє теперїшнї стан, в яким є з одног боєго тїва до бєвкарїї свєбодє а з другої бєвхорєвнїа правєко кравєда.

